

גיבור לאומי או הרפתקן מכופק? צעיר מבולבל או סחטן? המדינה כולה תמהה השבוע

חברי קיבוצי הסכיבה, סקרנים, ידידי המשי פחה ועתונאים, המתינו בתחנת הגבול של ראש הנקרה להחזרתו של מוישלה.

אחרי שעות של ציפיה, הופיעה, ב־שעה 12 ורבע בצהריים, מכונית סטיישן לבנה של האו"ם בתחנת הגבול, בלחית גיפ של המשטרה הצבאית הלבנונית. הנער, מגולח ראש, לבוש סחבות ונעול מגפיים, ירד ממכונית האו"ם. הפגישה היתה מועי זעת. הוריו של מוישלה שעמדו בפתח בנין המשטרה עמדו לרגע ללא נוע. האב לא זיהה לראשונה את בנו. אחרי דקה של דממה זעק האב לפתע: "מוישלה!" והשניים נפלו איש על צוואר רעהו, כשהאם נתלית על שניהם.

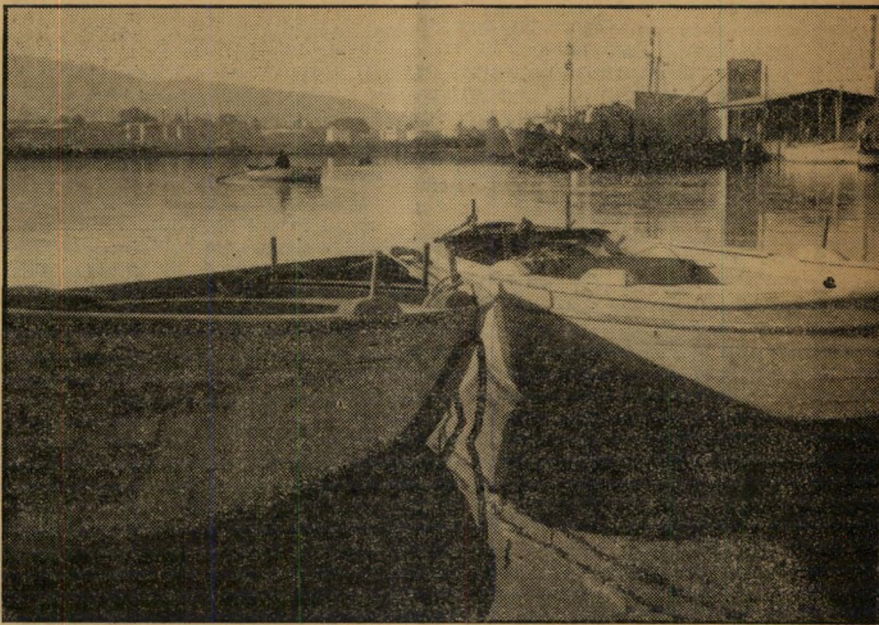
במשך 20 דקות נחקר מוישלה על ידי קציני המשטרה והבטחון. לאחר מכן הוכנסו העתונאים לחדר, או החלה ההצגה הגדולה.

המסחר בסיפורו האישי של הבן החוזר. ★ ★ ★

"אתה יש כוח יותר מאמא?"

וד לפני שראו את פניו של בנם, כבר ניהלו ההורים משאומתן קדחתני על מכירת סיפור הרפתקאותיו של הבן ה־חוזר. עוד ביום חמישי בשבוע החולף, כמה שעות אחרי שנודע דבר המצאו של מוישלה בלבנון, הגיע לבית משפחה פליי־שר, בשכונת נוה־שאנן החיפאית, נציג עתון צה"ל. הוא כמך על קשרי משפחה של אחת מעובדות העתון עם משפחת פליי־שר, וכבש עמדה בבית המשפחה למסך שלושה ימים רצופים.

אולם, למחרת בבוקר, הגיע לק"ח שני לסחורה. היה זה נציגה של מערכת ידיעות

בן אובד

עוד לפני שהנער הספיק להשיב לשאלות הראשונות של העתונאים, משכה אותו אמו בכוח אל החדר הסמוך, בטענה כי אינו יכול לעמוד מול המצלמות בבגדיו הבלויים. בהסתודדה עמו ניסתה האם להבריח את הבן מהעתונאים. אולם קציני הצבא והמש"טרה הסבירו לה כי זוהי חובתה האזרחית לאפשר לו לספר בקצרה על קורותיו.

בלית ברירה החזירה האם את הבן לחדר, התייצבה מאחוריו שעה שהחל לענות לשאלות. כבר למשמע תשובותיו הראשונות ניסתה להשתיקו בגערה: "מוישלה, תגיד שאין לך כוח! אתה עייף!" הנער הגבוך שלא הבין את פשר התנהגותה ניסה להתעלם ממנה, אולם היא המשיכה בניסיונות לדחוק את המקיפים אותו הצידה כדי לחלץ אותו החוצה. אחרי שלוש דקות פקעה סבלנותה. היא התנפלה על איש קו־ישראל. הדפה אותו הצידה בצעקה: "אתה יש כוח יותר מאמא?" היא תפסה את מוישלה בכנף בגדו וגררה אותו החוצה אל המכונית, שאת חלונותיה כיסתה בקרעי המעיל שלבש כדי למנוע מהצלמים לצלמו.

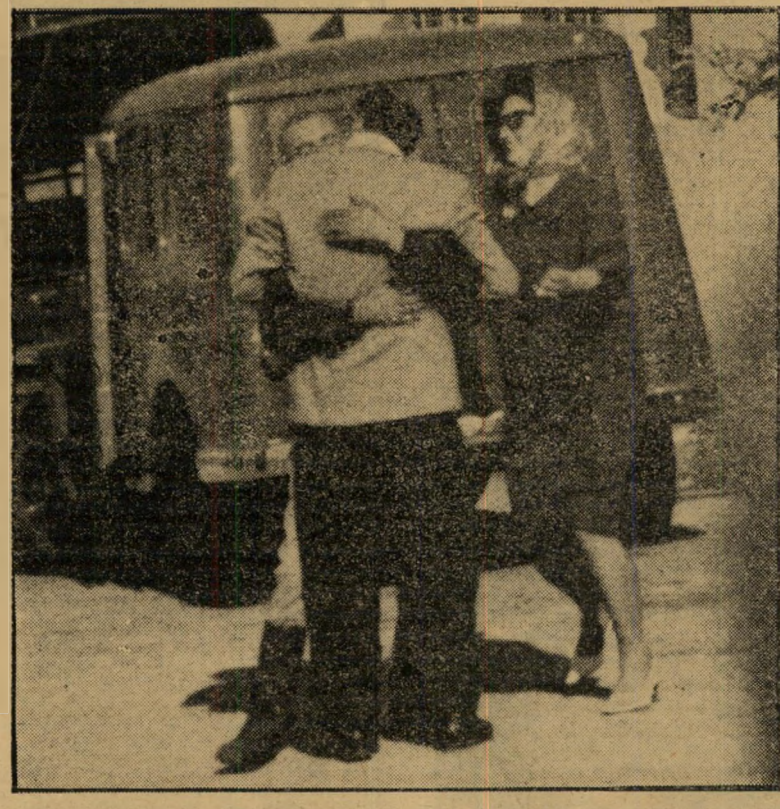
אחרונות. הוסכם בינו לבין ההורים שהסיפור ימסר לו תמורת סכום של 250 ל"י. אך תוך זמן קצר גדל הביקוש לסחורה, וערכה עלה בציני ההורים. את תוצאת המצב שנוצר ניתן היה לראות בבוקרו של יום השבת, כאשר מאות אנשים, מטיילים,

ההתחלה

זהו מעגן הדייג של נמל הקישון ממנו סחב הנער ההרפתקן את סירת הדייג של דייג זקן, בה הפליג למסעו. בעל הסירה נאלץ עתה לשלם דמי שכירות עבור סירה אחרת, מבלי שהורי פליי־שר ימצאו לנכון לפצותו.

כך משפחה בישראל שילמה השבוע

לירה אחת מכספיהמיסים שלה עבור חיפושים אחרי נער חיפאי בן 16, מוישלה פליי־שר. הוא לא היה מוכר לאיש, פרט למשפחתו ולידידיו, אולם כל מאמץ נראה קדוש מול יסוריהם וסבלם של הוריו של אותו נער אלמוני, שבמשך שבוע תמים לא ידעו דבר על גורלו של בנם האובד בים הגדול.

מטוסי חיל־האוויר ומשטרת־ישראל סרקו בשיטתיות את מימי החוף הצפוני משבצת אחר משבצת. גיחות אימונים של מטוסי צה"ל בוצעו במיוחד מעל אזור הים בו נעלם הנער. סירות משטרה ודייג סרקו את כל הניקרות וסלעי החוף. גיפיים וחור ליות סיור מיוחדות שמנעו שינה מעיניהם סירו לאורך החופים. כל אחד ממאות ה־משתתפים בחיפוש הגדול והיקר ביותר שנערך אי־פעם במדינה אחר אדם אחד, צהל ושמה כאשר התברר שמוישלה נמצא בתום שבוע החיפושים בלבנון, כאילו היה זה בנו האובד שנמצא.

★ ★ ★

"מה שאני רואה במים..."

עתונאים, שלא היה בידם חומר לדוחה לקוראיהם על הפרשה מיהרו בעקבות המשפחה. אך העתונאים שהגיעו אל הדירה סולקו ממנה בגסות. רק כשי־המשיכו במצור הצהיר בפניהם מוישלה עצמו, בבטחון רב: "הציעו לי 5000 לירות עבור הסיפור. מי שיציע לי סכום גבוה יותר יקבל את הסיפור. מילה שלי זה מילה. אני רוצה לראות צ'ק עכשיו על השולחן!"

רק שני אנשים התחכסו למאורע בצורה שינה. היו אלה ליאון ובוגיה פליי־שר, הוריו של מוישלה. שמחתם על מצוית הבן, שנחשב כבר כמה, נדחקה במהירות על ידי השאיפה להפוך את המקרה המדאיב שאירע להם, למכשיר להפקת רווחים כסי־פיים.

כל אורחי המדינה עקבו בדריכות אחר הידיעות על החזרתו של מוישלה מלבנון, וציפו בחוסר סבלנות לשמוע אודות הניסים, שהחזיקו את הנער בחיים במשך שבועה

הדגע הדרמטי: ליאון ובוגיה פליי־שר מחבקים את הבן לעיני המשטרה ועתונאים